

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia 2011 r.

w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2012 r.

Na podstawie art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Od dnia 1 stycznia 2012 r. ustala się minimalne wynagrodzenie za pracę w wysokości 1500 zł.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

W przypadku gdy do dnia 15 lipca br. nie dojdzie do uzgodnienia - na forum Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, zwanej dalej „Trójstronną Komisją” - wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę na przyszły rok, Rada Ministrów zobowiązana jest do ustalenia wysokości tego wynagrodzenia do dnia 15 września, w drodze rozporządzenia. Trójstronna Komisja na posiedzeniu dniu 11 lipca br. nie osiągnęła porozumienia odnośnie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2012 r.

Wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określona przez Radę Ministrów nie może być niższa od wysokości minimalnego wynagrodzenia zaproponowanej Trójstronnej Komisji do negocjacji.

W dniu 20 kwietnia br. Rada Ministrów zaproponowała Trójstronnej Komisji podwyższenie obowiązującego w 2011 r. minimalnego wynagrodzenia z 1 386 zł do 1 500 zł od dnia 1 stycznia 2012 r., tj. o 8,2%.

Kwota ta spełnia warunki wynikające z art. 5 ustawy, tj.:

- zwiększenie o prognozowany na 2012 r. wzrost cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, powiększony dodatkowo o 2/3 wskaźnika prognozowanego realnego przyrostu produktu krajowego brutto w 2012 r.,
- zastosowanie wskaźnika weryfikacyjnego w odniesieniu do minimalnego wynagrodzenia obowiązującego w 2011 r. z tytułu różnicy pomiędzy rzeczywistym (102,6%) a prognozowanym wzrostem cen w 2010 r (101,0%).

W przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 5 kwietnia br. dokumencie „Założenia projektu budżetu państwa na rok 2012” przyjęte zostały następujące prognozy:

- 1) średni wzrost cen towarów i usług konsumpcyjnych - 2,8%,
- 2) realny przyrost PKB - 4,0%.

Zwiększenie o 2/3 realnego przyrostu PKB wiąże się z tym, że obowiązująca wysokość minimalnego wynagrodzenia (1 386 zł) jest niższa od połowy wysokości przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w I kw. 2011 r. (3 466,33 zł) - art. 5 ust. 4 ustawy.

Zastosowanie wskaźnika weryfikacyjnego wynika z art. 5 ust. 2 ustawy, z uwagi na różnicę pomiędzy prognozowanym (101,0%) a rzeczywistym wzrostem cen w 2010 r. (102,6 %).

Wskaźnik weryfikacyjny wynoszący 1,0158416 oblicza się poprzez podzielenie rzeczywistego wskaźnika cen przez wskaźnik prognozowany (art. 5 ust. 3 ustawy).

Proponowana wysokość minimalnego wynagrodzenia od dnia 1 stycznia 2012 r., w kwocie 1500 zł, jest wyższa o 15 zł od kwoty wynikającej z obligatoryjnego wzrostu gwarantowanego ustawą (1 485 zł).

Rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Przedmiotowe rozporządzenie nie jest objęte zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia ujęty jest w *Programie prac legislacyjnych Rady Ministrów na 2011 r.*

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Wyplata podwyższonego minimalnego wynagrodzenia u pracodawców nastąpi w ramach środków przeznaczonych na wynagrodzenia. W grudniu 2010 r. wynagrodzenie na poziomie minimalnym (1317 zł) otrzymywało ok. 325,4 tys. osób zatrudnionych w podmiotach zatrudniających 10 osób i więcej, co stanowiło 3,9% zatrudnionych w tych podmiotach.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia był przekazany do uzgodnień z członkami Rady Ministrów i konsultacji z centralami związkowymi: OPZZ, KK NSZZ „Solidarność”, Forum Związków Zawodowych oraz organizacjami pracodawców: Business Centre Club – Związek Pracodawców, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej, Związkiem Rzemiosła Polskiego.

Według oceny Związku Rzemiosła Polskiego „wynagrodzenie minimalne winno rosnać w oparciu o rzetelne i potwierdzone dane ekonomiczne, unikniemy w takim przypadku niedoszacowania lub przeszacowania jego wzrostu. Płaca minimalna powinna, więc być uzależniona od wzrostu gospodarczego w roku poprzednim, aktualizowana o realny wzrost PKB w roku bieżącym osiągalny w dniu jej ustalania oraz o realistyczny, a nieprognozowany, wzrost wynagrodzenia rok do roku.”

Pozostałe organizacje pracodawców nie przekazały swoich opinii.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” oceniło negatywnie projekt rozporządzenia (decyzja Prezydium KK nr 150/11). Także OPZZ negatywnie oceniło proponowaną wysokość minimalnego wynagrodzenia, postulując przy tym aby minimalne wynagrodzenie za pracę wzrosło do wysokości 50% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej.

Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie” w nadesłanej opinii poinformowała, że jest przeciwna administracyjnemu podnoszeniu płacy minimalnej, gdyż *„zwiększenie wynagrodzeń pracownikom, bez związku z aktualną sytuacją finansową przedsiębiorstwa może doprowadzić do zachwiania płynności finansowej przedsiębiorstwa, co w konsekwencji mogłoby negatywnie wpłynąć na sytuację materialną zatrudnionych tam pracowników (ze zwolnieniami włącznie) a nie o taki skutek w opiniowanym akcie chodzi”*.

Projekt rozporządzenia nie uzyskał pozytywnej opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego; strona samorządowa uznała, że należało przyjąć minimum ustawowe, tj. kwotę 1485 zł, a nie 1500 zł. Kwota minimalnego wynagrodzenia określona w projekcie rozporządzenia oznacza, że pracodawcy samorządowi poniosą obligatoryjne skutki finansowe zwłaszcza z tytułu podwyższenia wynagrodzeń pracowników technicznych i obsługi.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej.

Nie wpłynęło zgłoszenie zainteresowania projektem rozporządzenia, w trybie określonym przepisami tej ustawy.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Szacuje się, że podwyższenie wysokości minimalnego wynagrodzenia do kwoty 1500 zł spowoduje wzrost wydatków budżetu państwa o około 118,3 mln zł w skali roku, z tytułu finansowania niektórych wynagrodzeń i składek, których wysokość relacjonowana jest do wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę.

W 2012 r. budżet państwa zostałby obciążony kwotą około 15,3 mln zł – z tytułu:

- 1) składki na ubezpieczenia społeczne osób duchownych (7,2 mln zł),
- 2) wynagrodzenia za pracę skazanych (8,0 mln zł),
- 3) składki na ubezpieczenie zdrowotne funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej pełniących służbę kandydacką (102,6 tys. zł)

– liczonych od bieżącej wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Szacunkowe skutki finansowe zostały określone na podstawie informacji przekazanych w kwietniu br. przez Ministra Finansów, Ministra Sprawiedliwości oraz Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, stanowiących odpowiedź na prośbę Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej o przekazanie informacji o skutkach finansowych dla budżetu państwa wynikających z podwyższenia, od dnia 1 stycznia 2012 r., wysokości minimalnego wynagrodzenia o 10 zł, a także szacunkowej liczby osób uprawnionych.

Pozostałe skutki, dotyczyłyby budżetu 2013 r., z uwagi na naliczanie dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych od wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę z grudnia roku poprzedniego. Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, w stosunku do projektu planu finansowego na 2013 r., poniesie wydatki większe o kwotę 187.456 tys. zł. Natomiast wydatki budżetu państwa będą uzależnione od wysokości dotacji celowej z budżetu państwa na realizację tego zadania (przyjmując wysokość dotacji na poziomie 55% byłaby to kwota 103 mln zł). Należy jednak dopuścić możliwość zmian uwarunkowań mogących wpłynąć na wielkość założeń przyjętych do wyliczenia tych skutków, a tym samym wpłynąć na wysokość wydatków Funduszu na dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych w 2013 r.

Podane skutki będą realnie niższe, gdyż część wydatków wróci do budżetu w postaci podatku dochodowego od osób fizycznych.

Skutki finansowe dla budżetu państwa związane z podwyższeniem minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2012 r. zostaną sfinansowane w ramach dotychczasowych wydatków dysponentów poszczególnych części budżetowych określonych w budżecie na rok 2012.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na sytuację i rozwój regionalny

Trudno ocenić jaki będzie wpływ podwyższenia minimalnego wynagrodzenia na sytuację na rynku pracy, gdyż nie ma badań, które uwzględniłyby wszystkie czynniki determinujące sytuację na tym rynku. Badania innych krajów wskazują, że wzrost płacy minimalnej nie jest na ogół powiązany ze spadkiem zatrudnienia ogółem, ale towarzyszy mu spadek zatrudnienia

młodzieży, głównie młodocianych. Tendencja taka nie powinna dotyczyć w większej skali sytuacji na naszym rynku pracy z uwagi na wprowadzenie na stałe ostatnią nowelizacją ustawy możliwości ustalania dla osób, które nie przepracowały jednego roku, wynagrodzenia niższego od obowiązującej wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę – nie mniejszej jednak niż 80 % tego wynagrodzenia (art. 6 ust. 2 ustawy).